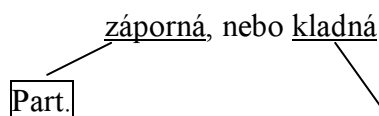

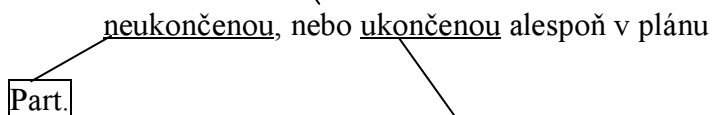
PÁDY OBJEKTU

Rozhodují-li se o tom, který pád přiřadit objektu, beru v potaz především následující faktory:

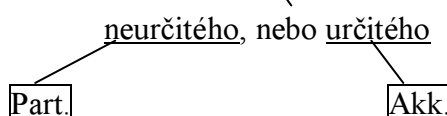
věta je

vyjadřuje činnost

objekt je množství

Partitiv se užije tehdy,

a) je-li věta záporná nebo mluvčí pochybuje (týká se i otázek, kdy mluvčí neočekává kladnou odpověď; spojení s *tuskin*, *harva*, *sanomatta*, *mahdoton*, *vaikea*, *turha*: *Tätä autoa voisin tuskin ostaa. Hän lähti sanomatta mitään.*). Výjimka: očekávám kladnou odpověď: *Eikös tehtäisi sieniretki! Eikö sen jo voi kertoa!*;

b) je-li činnost vyjádřená slovesem nedokončená, buď vůbec nevede k výsledku nebo ještě probíhá; také ve spojení se slovesy, jež vyžadují vždy rekcii s partitivem nebo označují city a pocity a subjektivní stavy (*rakastaa*, *vihata*...) - v podstatě většinou popisují děje, jež nevedou k výsledku: *Hän ampui hirveä.* - netrefil se, *Häntä nimitettiin tohtoriksi.* - nebyl doktorem;

c) vyjadřuje-li objekt něco množství neurčitého: dělitelné, nepočitatelné a látkové pojmy, abstrakta, slova označující kolektiv jedinců neurčitého množství: *Hän näki ihmisiä. Mä juon kahvia.*

Akusativ se užije v ostatních případech, a to (nejde-li o zájmena - ta mají vlastní partitivní koncovku - *minut*, *sinut*...):

1) Akk. s koncovkou **genitivu** se užije tehdy, není-li objekt v plurálu a zároveň

a) subjekt je v nominativu (*Minä ostan auton.*);

b) věta je generická, s nulovým subjektem (*Auton tarvitsee ostaa vain kerran.*);

c) subjekt se slučuje s predikátem, tzn. osobní koncovka predikátu se vztahuje k subjektu (*Minä ostan auton. Hän ostakoon auton! He ostakoot auton!*).

2) Akk. s koncovkou **nominativu** se užije tehdy,

a) je-li objekt v plurálu (*Minä ostan kaikki nämä autot.*);

b) je-li predikát v imperativu 1. a 2. os. (*Ostakoomme auto! Tee se hyvin!*);

c) je-li objekt v pasivní větě (*Meille ostetaan auto.*);

d) je-li ve větě subjekt v genitivu a zároveň je odlišný od objektu (*Meidän kannattaa ostaa auto.*);

e) je-li objekt kardinální číslovka s výjimkou *yksi* (*yksi* je v genetivním akusativu) (*Ostin kolme omenaa./Ostin vain yhden.*);

f) je-li objekt infinitivu v rámci permissivní *lauseenvastike*, pakliže je predikát v pasivu nebo imperativu 1./2. os. (*Anna minun ostaa auto! Hänen annettiin ostaa auto.* Srov. *Minä annan sinun ostaa auton.*);

g) je-li objekt v participiální konstrukci a predikát i participium jsou v pasivu (*Sieltä huultiin löydetyn avain*. Srov. *Luulin hänen löytäneen avaimen*. *Luulin sieltä löydetyn avaimen*.);

h) patří-li objekt k infinitivu zastupujícímu objekt modální věty a predikát je v pasivu nebo imperativu 1. a 2. os. (*Lupaa tehdä se!* *Luvattiin tehdä se*. Srov. *Lupasin tehdä sen*.);

i) patří-li objekt k infinitivnímu adverbiále (-*MA*- tvar slovesa) a predikát je v pasivu nebo imperativu 1. a 2. os. (*Vahtimiehiä pyydettiin raahaamaan mies pois*. Srov. *Pyydän sinua raahaamaan miehen pois*.);

j) je-li infinitiv pouze atributem substantiva (*Ehkä minulla on syytä uskoa se*. *Minulla on lupaa saada se*.);

k) vytváří-li substantivum, jež určuje infinitiv, spolu s predikátem úzkou jednotu a predikát je v pasivu nebo imperativu 1. a 2. os. (*Oltiin aikeissa ostaa mökki*. Srov. *Sain luvan rakentaa mökin*. *Hän oli aikeissa ostaa mökin*.)